

Ürrikesseks aiaks se aitas ka wahhel; agga teine ford sain sest maenitsussest jälle tulise wihha peäle, prufisin keige alwemad sannad nende wasto, sõimasin neid, ja olin surelinne se peäle, et piddin maia Pea ollema, kellele ei ükski perres ei tohtind kāsko anda temma ellamisse wisi parrast. Disugguse waidlemisse ja taplemisse järrele wõtsin järsko kühbarat kätte, astusin wälja, ja ei kalland mitte enne kui õhtul hiljaste koio pole. Üsna raske peaga ja nukra melega wiskasin ennast siis sāngi peäle mahha. Hommikul teggi naene ja emma ennast teagemist oue ja põllo peäl, sest et ei tahtnud mitte ennast minno liggi anda. Kui parrast jälle tuppa astusid, ollid mollemad furwandolissseks nāhha, ja minna tunnistan, et nende waifne furwas-tus hopis ennam minno süddame peäle hakkas, kui keik nende ārdad maenitsemis-sed ja pallumissed, mis siit sadik ollid kat-sunud. Se järrel lāks nāddal mōda, et wina prufimist mahha jātsin, ja truište tō

kallat ollin. Siis agga fippus wanna meletō tuio jälle järsko ning nago ue ram-moga minno peäle, ja minna ei kalland iggal õhtul mu wisil kui üsna joobno peaga koio pole.

Parrast sedda sündis, et minno jumma-lakartlik emma omma waewalisse ello meāra kätte sai. Omma surma wodi peäl olli temma filma pissarattega mind ārdaste ja halledaste pallunud, jomist wissiste mahha jätta, mis minna temmale ka lub-basin. Naene hakkas nuttes mo kaela ümber kinni, ja wānnutas mind ellawa Jummal ja minno hinge peāsemisse jures, et piddin omma kindlat tootusse sanna selle wagga surrijale temma wiimse ello tee peäle kasa andma, ja sel wisil temma lahkumisse tunnifest temmale fergitama. Se fihwa-tas ueste minno süddant. — Mattuksed toimetasin ausaste, ja hoidsin omma targat meelt seāl jures. Kui need pāwad mōda ollid, wõtsin omma maia ning perre tōōd tuggewaste kätte, ja saatsin sest paljo head